

Og stadig ledsaget af Broderen? . . . Og Generalen? . . . Og Cirkus Stanislaus! . . . Gaar mon Folk mere i Cirkus der . . . i Amerika, mener jeg! Og alle hendes kostbare Sager er bleven beslaglagt? Og alle Juvelerne solgt . . .?»

Der opstod en lang Taushed efter alle disse Spørgsmaal, som Sønnen havde besvaret med Enstavelssord.

»Gaar vi saa?» sagde Giacomino pludseligt.

»Ja, lad os gaa,« svarede Daniele.

De rejste sig, forlod tause Caféen og skred eftertænksomt med lange Skridt over Torvet udenfor.

Endelig tog Daniele dybt efter Vejret og spurgte:

»Og Gladiator . . . ? Sæt hun ogsaa har maattet sælge *Gladiator*?«

VIII.

I Danieles Hjærte var Freden, ja, endogsaa en vis Tilfredshed, vendt tilbage som en Art Reaktion mod den tidligere Ophidselse. Men aldrig saa snart havde han sat sin Fod paa den kære »Via Lentasio«, som var saa snever og smudsig; næppe havde han langt borte fra øjnet det gamle Firma-Skilt: Giovanni Monghisoni, saa blev han igen beklemt og sukkede:

»Aa Gud, aa Gud! Saa begynder vi forfra igen i Trædemøllen.«

Hvad betød vel Kelderens lille Regning i Mod-sætning til Facchinettis 3000 Francs! Og Magdalena med sine Anfald af Raseri og sine lakoniske Befalinger syntes ham mere eksentrisk og smaaligt herskesyg end nogensinde før:

»Altid saa megen Staahej for Ingenting!«

Ikke destomindre frigjorde han i rette Tid sin Arm fra Giacominos, ti saa saa Magdalena dem komme spadserende ganske gemytlig Arm i Arm, saa kunde Daniele vente sig.

»Du gaar straks op paa Dit Kammer uden at sætte Dine Ben i Forretningen.«

Den gamle Indskrift: Giovanni Monghisoni mindede ham om alle hans Pligter ogsaa om den at prædike Moral for —, og han vedblev:

»Tænk nu over, hvad der er sket, og hvor langt værre det kunde være gaet altsammen. Tænk over det med det faste Forsæt at begynde et nyt Liv! — Og rør Dig ikke ud af Pletten, bliv paa Dit Værelse, kom ikke ned til Bordet; Moder har udtrykkelig erklæret, at hun ikke vil se Dig for sine Øjne, før det Øjeblik — Du skal rejse — og maaske ikke engang da.«

Giacomino stormede op ad Trapperne til sit Kammer, og Daniele fulgte hans smidige, elegante Skikkelse med Blikket. Hans Hjærte fyldtes atter med stor Æmhed.

Nej, han vilde ikke lade ham rejse. Nej, nej!

»Ah, *Monsieur* — Velkommen tilbage!«

Daniele skælvede. Det var Magdalena, som ventede ham udenfor Kontordøren. Hun havde stemmet Hænderne mod Hofterne og bevægede nervøst Taaspidsen paa sin højre Fod op og ned, frem og tilbage:

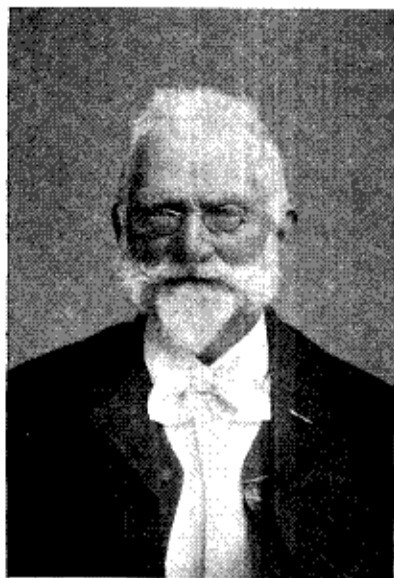
»Velkommen, *Monsieur*!«

(Fortsættes)

OBERST C. L. B. PETERSEN

Den 18. ds. fejrede under megen Opmærksomhed fra forskellig Side Oberst C. L. B. Petersen sin 80 Aars Fødselsdag i København.

Carl Ludvig Bernhard Petersen, der altsaa er født den 18. Maj 1827, kom allerede i 13 Aars Alderen ind i Militærlivet, idet han den 1. November 1840 indtraadte i Hæren som Kadet, og 6 Aar efter, da han havde gennemgaaet Skolen, blev han Sekondløjtnant ved 14. Battl. I 1848 blev han forsat til den vestindiske Hærstyrke, en dengang særlig attraaet Stilling, og i 1849 karakteriseredes han som Premierløjtnant, hvortil han modtog sin endelige Udnævnelse i 1851. I et godt Aars Tid var han ansat ved 2. Battl., indtil han i 1862 blev Kaptajn af 2. Grad og forsat til 16. Battl. I 1863 blev han Kompagnikommandør og deltog i Krigen 1864 som Kaptajn af 1. Grad ved 16. Battl. Den 28. Oktober 1864 udnævntes han til Ridder af Dannebrog. I 8 Aar, fra 1867 til 75, gjorde han derefter Tjeneste ved 13. Battl.; kom senere til 23. Battl. og blev i 1880 Depotkommandør ved 3. Regiment, hvor han forblev, indtil han i 1882 faldt for Aldersgrænsen. Samme Aar ansattes han som Kaptajn i Fodfolkets Forstærkning med Tjene-

OBERST C. L. B. PETERSEN
R. af Db., Dbn.

ste ved 34. Battl., blev i 1883 Oberstløjtnant i Forstærkningen og Chef for 39. Battl., indtil han i 1892 modtog sin endelige Afsked og den 4. Juli s. A. fik Obersts Karakter.

Den gamle Officer er endnu i sin høje Alder interesseret for alt Militærvæsenet vedrørende.

OBERST BARON WEDEL-JARLSBERG

Baron Wedel-Jarlsberg, som døde i Aalborg den 15. ds., var en af de norske Unger svende, som i 1848, grebet af den nationale Stemning, stillede sig som Frivillig i de danske Rækker, og han, der oprindelig i 1846 kom til København for at studere paa den polytekniske Lærestalt, fandt sig til Rette i den danske Arme og forblev der.

Wolfgang Christian Wedel-Jarlsberg var født 26. November 1828, den 4. Oktober 1848 blev han

OBERST BARON WEDEL-JARLSBERG
R. af Db., Dbn.

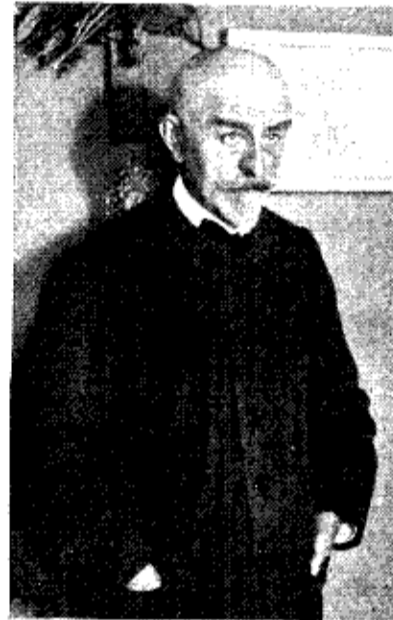
Sekondløjtnant i Infanteriets Krigsreserve og kom i 1850 over i Linien ved 1. Jægerkorps. I 1860, da han var ansat ved 20. Battl., blev han forsat til den vestindiske Hærstyrke i et Par Aar, kom der efter hjem og deltog i Krigen 1864 som Premierløjtnant ved 14. Battl. I et Aarstid gjorde han Tjeneste ved 11. Battl., indtil han som Kaptajn i 1867 kom til 9. Battl. og i 1880 blev Oberstløjtnant og Chef for 30. Battl. Efter at være faldet for Aldersgrænsen blev han i 1889 Oberst i Forstærkningen og Chef for 40. Battl., indtil han i 1893 tog sin endelige Afsked.

Wedel-Jarlsberg var ikke nogen betydelig Officer, men var overalt meget afholdt for sin Elskværdighed og Kammeratlighed. I Tjenesten, der ikke bød ham glimrende Avancement, var han dog en solid og dygtig Soldat, der forstod at behandle Mandskabet, og hans Interesse for Militærvæsenet holdt sig levende til det sidste.

I. K. HUYSMANS

Den Berømte franske Forfatter Joris-Karl Huysmans er død i Paris 59 Aar gl. efter en lang og pinefuld Sygdom, hvis Lidelser han bar uden at klage.

Huysmans var født i Paris, men tilhørte en hollandsk Familie. Han havde Ansættelse i Indenrigsministeriet og var avanceret til Souschef i sit Bureau, da han trak sig tilbage. Alle sine ledige Timer helligede han Litteraturen, var en af Zolas ivrigste Disciple og bidrog til den berømte Samling »Les soirées de Médan« med en Novelle fra Krigen 1870. Det er ud fra de samme litterære og filosofiske Principper, han har skrevet en Række Bøger, af hvilke de bedst kendte er »Les soeurs Vatard«, »En menage« og »A rebours«, men snart slog han om. En stærk sjælelig Krise førte ham over i Mysticismen og Kristendommen, og hans følgende Værker »En route«, »La-bas«, »La Cathédrale«,

I. K. HUYSMANS

»Les fables de Lourdes« osv. var stærkt prægede af hans nye Livsanskuelse. Den drev ham endog til at søge ind i et Trappistkloster, der nær havde indfanget ham for Livet. Han vendte dog tilbage til Paris og fortsatte sit rolige Skribentliv blandt sine Bøger og Kunstsager, til Døden befriede ham.

DIAMANTBRYLLUP

Den 22. Maj kunde et gammelt agtværdigt Ægtepar, Arbejdsmand Hans Hansen og Hustru, Taageskov pr. Rønne, fejre deres Diamantbryllup. De to Gamle, der er henholdsvis 83 og 82 Aar, er endnu raske og rørige, og deltog sammen med Børn og Børnebørn med stort Liv i den Festlighed, som afholdtes i Byens Forsamlingshus til deres Ære.

Hans Hansen deltog som Dragon i Trearskrigen og fortæller livlig og interesseret om de bevægede Dage, han endnu tydeligt mindes.

ET DIAMANTBRUDEPAR